

Februari 2012

Amatörfotografklubben i Helsingfors rf:s medlemmar kallas till

MÅNADSMÖTE

Torsdagen den 23 februari kl. 18.00.

Bo-Erik Mannerström, lärare i fotografi vid journalistlinjen, Svenska social- och kommunalhögskolan, är vår gäst och domare. Han filosoferar kring *bildinflation och därav följande bildvärdeförlust*.

MÅNADENS BILD: "Nonfigurativt"

(tre omanipulerade diapositiv per deltagare)

samt en separat tävling med temat "**Kvinna**"

där pokalen **Qvinnan** står på spel

(två påsiktsbilder i färg/svartvitt per deltagare)

Tävlingsbidragen lämnas in vid mötets början. Var och en sköter inlämningen av sina bilder själv, ber någon annan, eller talar med tävlingssekreteraren.

Mötet hålls i Kameraseuras lokal på Barnhemsgränd 1.

NYA MEDLEMMAR

Carita Blom, Frida Lönnfors och **Kalle Segersven** har ansökt om medlemskap i klubben. Välkomna!

AFK tackar **Ifolor** som haft vänligheten att stå för postningen av detta cirkulär och dessutom lagt med en liten Ifolor-instruktionsbok .

PÅMINNELSE

Om du inte har betalat AFK:s **medlemsavgift** för pågående verksamhetsår ber vi dig vänligen göra det så fort som möjligt. Medlemsavgiften är 30 €, och klubbens kontonummer är Aktia **FI48 4055 4920 1540 67**. Om du har frågor gällande avgifterna, kan du kontakta skattmästaren.

ÅRSFESTEN

Går av stapeln den 7.3 med besök på Fotomuseet och middag på restaurang efteråt. Förhandsanmälan nödvändig för det senare. Mera information längre fram i Cirkuläret!

CIRKLARNA

På **bildcirkeln** den 16 februari skall vi titta på hur man kan göra **fotoböcker** till egen och andras förnöjelse. Den som redan har gjort sådana ombeds ta med och visa. Christine har använt Ifolors program och visar på dator hur man gör där.

Digicirkeln den 22 februari handlar om **Plugins** - tilläggsmoduler som fungerar tillsammans med bildbehandlingsprogram. Låter det kryptiskt? Kom med så blir du klokare!

EN AFK:ARE AV FÖDSEL OCH OHEJDAD VANA

Gäst och domare på månadsmötet i januari var **Johanna Hackman**. Hon bjöd på en rikt böljande, humoristiskt kryddad berättelse om sitt fotografiska liv från begynnelsen till nu. Från första början omgavs hon av människor som drömde om, diskuterade och tog bilder. Utom pappa Fredrik och mamma Nina var det bland annat Bert Carpelan, Prolle Jansson, Robin Hackman, alla AFK:are. Det blev så mycket bild att Johanna fick det hela upp i halsen. Hon blev rädd för att få ännu en presentkamera, som skulle förbli oanvänd, och fotograf skulle hon då aldrig bli.

Så småningom började Johanna ändå gå på AFK:s möten och mörkrumskurser, men kände sig länge rätt bakom flötet. Idag är hon glad över det AFK gett henne i form av fotografiskt kunnande, konstruktiv kritik och generös acceptans trots brister. Mitt under föredraget trollade Johanna fram en bricka med fyllda glas och utbringade en skål för gamla goda AFK och, med namns nämnande, för sina närmaste klubbkamerater.

Efter jobb med nyheter och dokumentärer på TV, arbete bland knarkare samt journalistikundervisning blev det en vändpunkt för Johanna då hon rekommenderades att söka sig till den karismatiska svenska fotografen **Anders Petersens** legendariska workshopar. Det ena ledde så till det andra: besök på fotofestivalen i Arles med en bildportfölj under armen, intensiv fotoskola i Köpenhamn, påstötat om att samla sig till en utställning.

Ur bildmaterialet från flera år av skenbart slumpmässigt fotograferande framträdde vid förnyad genomgång ett tema: de hemlösa som befolkar gatorna i Europas och Amerikas stora städer. Urvalet blev materialet för utställningen **”Utan oss”**, som bland annat hölls på Wäinö Aaltonen-museet i Åbo vårvintern 2011 (recension i marscirkuläret 2011). Johanna avslutade sitt föredrag med att visa ett urval av utställningsbilderna. Kornigheten och oskärpan i fotografierna reflekterar enligt henne den ständigt kringvandrande, våta och frysande fotografens belägenhet.

Så var det dags för Johanna att byta till rollen som domare för **Månadens bild** med temat **Ljuspunkt**. Alla bilder fick en utförlig kommentar och domaren öppnade små samtal med de fotografer som placerade sig. Hon frågade sig varför fotografen fotograferat det han eller hon gjort och varför just så här. Fotografen själv borde göra klart för sig om fotografiet tas för att illustrera något som fotografen redan vet eller för att utforska något ännu okänt. Temat Ljuspunkt såg domaren som mångskiftande och vidsträckt.

TÄVLINGSRESULTAT

Resultat i svartvita serien:

I **Mikael Albrecht: Lättnadens ljusa håll**

”Ljuspunkten framstår som gåtfull, vilket ger betraktaren möjlighet att skapa sig en egen bild och story. Fina valörer, mur och träverk fysiskt påtagliga”

II **Urda Fogel-Michael:** *Vindsrum*

"En interiör som berör och jag vill gå in i. Ett kreativt sätt att se ljuspunkten. Den kan lika väl som motljuset från fönstret vara taket, kappsäckarna, vardagen i rummet eller den stund av ensamhet som det bjuder på."

III **Anders Blomqvist:** *Moonrise over Death Valley hills*

"Klippan är otroligt levande, som en kropp med vackra detaljer. Månen kanske onödig, eftersom ljuspunkten finns underförstådd i lågdagern."

Hedersomnämmande:

Ghita Thomé: *Spindelns verk*

"Läcker vackert bild med antik känsla. Kompositionen kunde nå längre ner."

Resultat i färgserien:

I **Clas Nordman:** *Ronjas sista blick*

"En vacker, starkt berörande hundbild, som man lever sig in i. Hunden är i sin egen värld och tar oss med dit. Nyhetsankaret i teverutan passar fint in i miljön."

II **Lucille Rosenqvist:** *Black & Silver*

"Bra grepp att porträttera en hund utan att visa ögonen, men i stället genom att ta fram strukturen, spänningen, djupet i ansiktet. Bilden kunde ha varit svartvit."

III **Henri Jalo: Röd paraply**

"Fin komposition. Tekniskt spännande i färger och valörer. Ljuspunkt finns, fastän den kanske inte uttryckligen syns."

Hedersomnämmande:

Mikael Albrecht: Galctica

"Fyrverkeribilden innehåller en fin skildring av himlen och åskådarna i båtarna."

Etta I svartvita serien & publikens favorit: **Anders Blomqvist: Moonrise over Death Valley hills**

ÅRSFESTEN

Onsdagen den 7.3 börjar vi årsfesten med besök på Fotografiska museet klockan 18. Inträdesbiljetten kostar 6 euro och vi får specialguidning av utställningens kurator Maria Faarinen (på finska) bland **Karl-Gustav Roos** (1937-1976) bilder.

Roos var dokumentärfotograf och journalist och det är huvudsakligen hans 1950-talsbilder som nu hänger på Fotomuseets väggar. K-G Roos var AFK:are i andra led, hans far **Rafael Roos** var ordförande i klubben 1948-1951 och dessutom styrelsemedlem under åren 1930-1936.

Läs mera om K-G Roos här:

<http://www.valokuvataiteenmuseo.fi/sv/nayttelyt/nyt/event/65/177---k-g-roos-mafia-marimekkomannerheim>

Finlands fotografiska museum ligger i Kabel-fabriken. Närmaste metrostation är Gräsviken. Andra förbindelser är spårvagn 8 och buss 20, 65A och 66A.

Efter besöket på museet tar vi metron till Kampen och promenerar därifrån till **restaurang Karl Johan** på Georgsgatan (bredvid Georgsgatans simhall).

De som är intresserade av middagen bör anmäla sig på förhand till undertecknad. vi kommer att vara tvungna att välja fisk/kött /vegetarisk rätt på förhand. **Anmäl er i samband med månadsmötet eller ring dagen efter!**

Christine

STUDIOKURSEN - DU HINNER ÄNNU MED!

Den **kurs i studiofotografering** som kommer att hållas den 18.3 kl 10-16 på Kamerateura kostar deltagarna 10 euro per person. Detta för att täcka en del av hyran för studion. **Micke Albrecht** tar emot anmälningar till studion!

Parallellt kommer **Ludde Lundqvist** i det yttre utrymmet att visa hur man fotograferar med "improviserad studio".

UTSTÄLLANDE AFK:ARE

På Café Aalto i Akademiska Bokhandeln har **Tua Rahikainens** utställning "**En designers syn på Helsingfors**" öppnats för att hänga kvar till slutet av februari. Det är fråga om en nedbantad version av den utställning som i höstas visades på Finlandsinstitutet i Stockholm.

Tua har främst varit intresserad av stadens arkitektur. Valda byggnader eller partier av byggnader har fotograferats ur personliga bildvinklar under olika tider av dygnet och olika årstider. Hon täcker också olika arkitekturstilar och stadsdelar med tonvikt på inners-tan.

Jämsides med utställningen har Tua gett ut en **bok** med samma titel. Boken i behändigt format och gott tryck innehåller de utställda bilderna och många fler i samma stil. Den finns till salu i närheten av kaféet för 29,90 €.

På Wayne's Coffee, Alexandersgatan 11, ställer den nya AFK:aren **Antti Jalo** ut under rubriken "**Bilgamlingar på Helsingfors gator**" fram till slutet av mars. Kollektionen består av närbilder på veteranbilar ur noga avvägda vinklar. Samtliga bilder är Anttis egenhändiga mörkrumskopior från AFK:s labb.

CF

AFK:S ÄLDSTA MEDLEM BORTA

Gottfrid Sirén skulle alldeles snart ha firat sin 95-årsdag. Han avled på Näse sjukhus i Borgå den 4 februari.

Gotti skrev ännu för något år sedan glada krönikor i Cirkuläret, där han berättade om sitt omväxlande fotografiska liv. Fotografien och filmandet var under perioder rent av hans yrke.

Men för den större allmänheten var Gotti säkert mera känd som redaktör (Vbl) och rektor (Vöra Folkhögskola/Breidablick, Östra Nylands folkhögskola/Pernå fiskarskola).

VARFÖR ÄR DET SÅ FULT ATT "TERJA"?

Nu när dammet börjar lägga sig i konungariket så är det dags att ta en närmare titt på den senaste fotoskandalen. Javisst, det är ju förstås **Terje Hellesøs** förfalskade lodjursbilder jag talar om. Inom naturfotografin har man praktiskt taget nolltolerans med manipulering och där är det inget snack om saken. Terje är en skurk med stort S. En skurk av sådan kaliber att man i Sverige myntat verbet *terja* som betyder att förfalska en bild.

Visst skulle det vara lätt att sälla sig till mobben och delta i steningen av stackars Terje. Men frågan är bara varför man skulle göra det? Jag känner mig varken lurad eller bedragen fast det kommit fram att många av hans bilder var manipulationer.

Vad gör en **naturbild** bra? Fotografens svar är ljus, komposition, färger, skärpa, stämning osv. Alltså samma saker som gör vilken bild som helst bra. Naturmänniskan däremot ser andra saker; arten, dess miljö, dess beteende, hur sällsynt den är och hur svårt det är att fota den. När jag tittar på Terjes lodjur så tycker jag de är bra bilder. Felet med dem är ju bara ett de saknar koppling till en äkta naturupplevelse. Och det är just här som man börjar fundera på vad meningen med hela skandalen egentligen är?

Är en naturbild en bild eller en dokumenterad naturupplevelse? Om bilderna förlorar sitt värde för att naturupplevelsen inte är äkta så är det då bilder vi talar om eller naturupplevelser? När jag tittar på Terjes lodjur som sitter och tittar in i kameran som en tamkatt så känner jag bara beundran för hur vackra djur vår natur har skapat. För mig är det inte så viktigt om Terje skapat bilden på 5 minuter i Photoshop eller om han väntat på katten i snöslask i fem månader. Någon säger att jag blir lurad för inte satt lodjuret just där och just då. Men spelar det någon roll? Hans bild är inte autentisk men den är nog rimlig. Det är säkert näst intill omöjligt för en människa att komma så nära ett vilt lodjur. Men ett annat lodjur skulle mycket väl kunnat se just det som Terje skapade digitalt. Så är han då en bedragare eller en som briljant vidgar våra vyer?

En del säger att Terje är ett offer för en osund konkurrens bland naturfotografer. Det finns så mycket vackert i vår natur men just nu är det lodjur som alla vill ha. Varför? Jo för att

de är katter som inte låter sig styras och inte kommer dit fotografen vill ha dem med sina utlagda beten. De är alltså svårare att fota och det gör lodjursbilder så mycket mer värdefulla. Och då blir det knivskarp konkurrens mellan dem som kan leverera dem.

Det är väl just den konkurrensen som fick Terje att ta steget över gränsen. Att man kan nå berömmelse med unika lodjursbilder är det ju inget tvivel om. Haken är ju bara att för dem som är med och tävlar om berömmelsen är det inte bara fråga om bilder. För dem är det fråga om en intern rangordning inom branschen och om att alla ska tävla på lika villkor. Ja just det, tävla. Många jämför Terje med en dopad idrottare och det är nog en träffande liknelse.

Och det som Terje omöjligen kan förklara bort är att han ljög. Han försvarade länge sina bilders äkthet, tills han slutligen blev överbevisad. Sånt gör folk upprörda oberoende av om det gäller en fotografs metoder eller en politikers ljusskygga fruntimmersaffärer. Vidare kan man ju fråga sig om han har något omdöme överhuvudtaget. Oberoende av om naturfotobranschens äkthetsideal är vettigt eller inte så måste han ha vetat vad han gav sig in på. Han har byggt upp sin karriär och sitt anseende under tiotals år. Och så kastar han bort allt med några få bilder.

Men som **bildkonsument** så har jag sist och slutligen svårt att bli upprörd av den här affären. Terjes bilder ser fortfarande bra ut i mina ögon. För jag ser i första hand på dem som en fotograf som gillar det visuellt vackra. Jag ser inte dem som resultat av en tävling, jag ser bilder och vacker natur. Och faktiskt med en liten glimt av skadeglädje också. Det finns så väldigt många som har en blåögd tillit till bilden som absolut sanning. Om Terje har gett ens några av dem en tankeställare så har han samtidigt gjort en god gärning.

OK, nu vill väl alla buskfotografer banka mig i skallen med sina meterlånga teleobjektiv. Javisst, jag förstår så väl varför man känner sig **bedragen** om man själv använt månader eller år till att försöka ta samma bilder. Men som ren konsument av naturbilder tar jag nog ändå hela affären med en axelryckning. Som en storm i en liten tjärn långt inne i den svenska skogen.

Micke

PS. Skönt att AFK kunnat lägga manipulationsdebatten bakom sig för flera år sedan.

Kommentar till ”Varför är det så fult att terja”

I många delar håller jag med Mickes analys av fotoskandalen i Sverige. Det allvarligaste tycker jag är att Terje inte följt naturfotobranschens regler samt förnekat manipuleringen. Personligen tycker jag man kan tillåta viss manipulering också av naturbilder, förutsatt att det är tillåtet enligt den organisation man tillhör samt klart framgår vid presentation av bilden.

Jag vill också påminna om att vi i Finland haft ett motsvarande om än inte lika allvarligt fall i ”Det stora manipuleringskriget” (Suuri manipulaatiosota), som började när Antti Leinonen skrev ”Varför luras du, Hannu Hautala” i Luontokuva-tidningen 2001. I det här fallet berodde det på att Hannu låtit flytta på månen eller en spillkråka i vissa bilder för att de bättre skulle rymmas på sidorna i boken Luontohetkiä, men framförallt för att han klonat en knipunge som hoppar ur boet för att man i den slutliga bilden ska se två ungar hoppa efter varandra.

Den här artikeln förorsakade mycket debatt, och man försökte utesluta Hannu ur Luonnonvalokuvaajat (Naturfotograferna). Luonnonvalokuvaajat hade en rekommendation att fotograferna öppet skulle berätta om eventuell bildmanipulering. Hannu försvarade sig med att han endast manipulerat knipbilderna för att kunna återge en situation han själv upplevt, men inte lyckats få exponerat i kameran. Han blev aldrig utesluten ur Luonnonvalokuvaajat, och åtnjuter ännu folkets förtroende.

Eftersom jag i tiderna stod på barrikaderna i AFK för att manipulerade bilder klart skulle märkas, så tycker jag att det är synd att manipulering inte **diskuteras** mera i klubben. För mig så är en bild mer värdefull om fotografen varit på rätt plats vid rätt tid och återgett ett utsnitt av verkligheten än om samma bild sammanfogats av bilder från separata tillfällen. Därför skulle jag önska att fotograferna av vinnarbilderna skulle uppge om bilden manipulerats och på vilket sätt efter att bildbedömningen gjorts. Vi är väl i AFK för att lära oss av varandra?

Efter senaste Månadens bild-tävling hörde jag att vissa mötesdeltagare trodde att månen i min svartvita bild ”Moonrise over Death Valley hills” kopierats in från en annat bild, ef-

tersom så många av våra bilder nuförtiden är manipulerade. Min bild hade helt uppstått i en kamera med infrarött filter, och enbart justerats i Lightroom.

Eftersom det inte är ett krav att märka sina bilder med (m) för manipulerad, kanske jag borde märka mina omanipulerade bilder med **(e) för ekobild**? Å andra sidan har vi då problemställningen med vad som utgör en ekobild. Enklaste lösningen är att jag och andra efter bildbedömningen deklarerar om bilden är manipulerad eller inte.

AndersBq

Om oterjade dior bl.a.

Jag håller helt med Anders i vad han skriver här ovan. Om en bild är manipulerad så bör det framgå, och vi kunde gärna i klubben göra just som han föreslår. Åtminstone när det gäller placerade tävlingsbilder kunde fotografen berätta vad som eventuellt gjorts åt bilden.

Terje Hellesø såg vi, några AFK:are, i Vasa på fotoklubbsträffen där för något år sedan. Vi blev oerhört imponerade av hans bilder och det bland annat för att vi föreställde oss det enorma arbetet han hade gjort, ute i naturen. Jag åtminstone känner mig nu genomslutad.

Man kan jämföra med **Antero Takala**, fotografen som nästan fick sätta livet till i 40 graders kyla när han tog sina **kaamosbilder** under fyra vintrars tid. Tänk om han hade tagit bilderna under lite varmare grävådersdagar när ljuset återvänt och först i mörkrummet gjort dem till kaamosbilder? De kunde ha sett likadana ut – men är de lika intressanta och spännande att se?

På månadmötet nu i februari har vi **omanipulerade diabilder** som Månadens bild. Jag tog min Olympus OM2 (för övrigt samma kamera som Antero Takala tagit sina kaamosbilder med) på min resa till Österbotten och föreställde mig att jag skulle kunna fotografera ”nonfigurativt” på dia i snö och sibirisk kyla.

Nu gick det ju inte så bra. Det fanns nämligen inga **diafilmer** att köpa i Karleby. Det beställdes från Helsingfors, men inte där heller fanns det. Påstod försäljaren, när jag kom igen efter två veckor.

Det blir allt svårare att fotografera analogt.

Christine

QVINNANS HISTORIA

Det är igen dags att tävla om en inteckning i pokalen Qvinnan. Bo-Erik Mannerström har på februarimötet den delikata uppgiften att bestämma vem som skall få hålla den vackra pokalen på sin hylla för ett år framåt.

Så här skriver Clas Feiring och Stig Manderbacka på klubbens webbsidor om pokalens historia:

Flaggskeppet, för att inte säga galjonsfiguren i AFK:s prissamling är säkerligen den pokal som första gången omnämns som planerad i ett protokoll från 1899 och som, efter diverse finansieringsproblem, antecknas vara färdig 1905. Pjäsen är designad av den svenskfödde arkitekten David Frölander (sedermera Frölander-Ulf) och pryds av en naken skönhet bredvid en storformatkamera på stativ, omgiven av en dekor i frodig högjugend. Pokalen bar från början inskriptionen "Fotografiamatörklubbens i Helsingfors Vandringspokal". Materialet är försilvrad koppar, möjligen på en stomme av tenn.

Pokalen var ursprungligen avsedd att vara ett vandringspris mellan fotoklubbar i landet. Då tävlingsinviter till landsortsklubbarna inte mötte respons, beslöts det dock att den skulle vara ett vandringspris inom klubben till segraren i årstävlingen. Det är inte känt i vilken mån pokalen cirkulerade på detta sätt, men i något skede måste den ha försvunnit. I protokollet från månadsmötet 26.11.1952 står det nämligen att herr S. (Sigurd) Sandell överlämnade pokalen till klubben. Enligt hösågen skulle den ha hittats i en köp- och säljaffär.

Efter återkomsten döptes pokalen till "Qvinnan" och det nya namnet graverades in

bredvid det gamla. "Qvinnan" blev vandringspris inom AFK i tävlingar med kvinnomotiv. Enligt reglerna skulle den som vunnit henne tre gånger få henne för alltid. Namngraveringarna i pokalen gäller denna senare tävlingsperiod. Tredje gången gillt blev det för Bert Carpelan 1966. Men "Qvinnan" återvände ännu en gång. Under AFK:s 100-årsjubileumsår 1989 donerade Bert pokalen tillbaka till klubben med villkoret att den skulle ställas utom tävlan.

Historien slutade inte heller här. Hösten 2003 meddelade Bert att han "släpper lös" pokalen "Qvinnan" för inteckning vid sporadiska tävlingar med motivet Kvinnan. Pokalen förblir dock evigt vandrande i klubbens ägo.

LYCKAD UNGDOMSKURS

Veckoslutet 21-22 januari ordnade AFK en **fotokurs för ungdomar**, med syfte att introducera fotografi som ämne och hobby, samt kanske också värva några nya, fräscha förmågor till vår planerade ungdomssektion. Vi fick glädjande nog fler anmälningar än vi kunde ta emot till kursen, och det var med stor förväntan vi lärare mötte upp på Sandels ungdomsgård lite före 9 på lördagsmorgonen. Snart var alla **17 anmälda** på plats, och vi kunde dra igång.

Undertecknad startade med en kort genomgång av fotografins tidiga historia, vi tittade på bilder som förändrat världen och diskuterade kraften i fotografiet som uttrycksmedel. Sedan funderade vi över vad ungdomarna själva tycker är en bra bild, med utgångspunkt i foton som de själva skickat in.

Efter detta tog **Anders Blomqvist** vid och började gå igenom kompositionstips. Lagom till lunch skickades deltagarna sedan ut på fotouppdrag, laddade med tips från **Micke Albrecht** om vad som gäller rent juridiskt när man fotar på stan.

Efter lunchen väntade genomgång av de bästa bilderna, med hjälp av frivilliga extralärare; **Ludde Lundqvist** och **Karin Toyoda** delade generöst med sig av sin kunskap. Dagens sista pass bestod av kameragenomgång med syfte att få deltagarna bekväma med alla funktioner och inställningar på kameran.

Söndagens program inleddes med meramerateknik, Anders gick igenom begrepp som bländare, slutare och brännvidd, och vad de har för inverkan på bilden. Efter det pratade han en del om ljussättning, och så skickades gänget ut på stan igen för lunch och fotouppgift, med genomgång efteråt. Dagens sista undervisningsblock handlade om bildbehandling, printning och fotojuridik, lett av Micke.

Gruppen visade sig vara en rolig blandning av folk med varierande fotokunskap. En hel del av bilderna som presenterades från övningarna var riktigt fina, och gav åtminstone mig nya och fräscha perspektiv på Helsingfors!

Vad händer nu?

Vi hann också under dagen informera lite om AFK och diskutera vad ungdomarna

skulle vilja ha i fortsättningen. Vi planerar att som nästa aktivitet börja med träffar en gång per månad, för att prata kring något tema och titta och ge feedback på deltagarnas egna bilder. Första träffen kommer att vara på Sandels ungdomsgård lördagen 11/2. Vi hoppas att åtminstone några av dem vill komma med och bli medlemmar!

Har Du någon som skulle vilja komma med på våra träffar? Anmäl intresse till Cecilia på mailadressen ungdom@afk.fi.

Cecilia

Bilder från kursen kan ses här:

Foton från dag 2:

<http://flickr.com/gp/46039814@N00/fY8dpZ>

Foton från dag 1:

<http://flickr.com/gp/46039814@N00/F8j989>

Här två av dem:

(Namnlös) Alevtina Parland

(Husfasad) Jenny Blomqvist

KONTAKTINFO FÖR AFK

Styrelse: styrelsen@afk.fi

Ordförande Mikael Albrecht
Larsviksvägen 2 J, 02320 Esbo
Mobil: 040 550 9349
e-post: ordforande@afk.fi

Vice ordförande Pehr Snellman
Kommerserådsvägen 14 B 16, 00200
Helsingfors. Tfn: 813 3225 (hem), 050
511 4616 (mobil)
e-post: ordforande@afk.fi

Sekreterare Ghita Thomé
Jungfrustigen 4 C 20, 00140 Helsingfors
Tfn: 170 342 (hem), 050 367 64 86 (mob-
il)
e-post: styrelsen@afk.fi

Skattmästare Hanna Blomqvist
Braxenvägen 9 A 3, 02170 Esbo
Tfn: 462 2223 (hem), 050 4334 765
(mobil)
e-post: skattmastare@afk.fi

Webbredaktör och IT-ansvarig
Niklas Lindgren
Hörnebergsgatan 7 A 26
00500 Helsingfors
Mobil: 044 535 7073
e-post: webmaster@afk.fi

Tävlingssekreterare Kristian Frantz
Hansasbågen 3-5 D 7
01150 Söderkulla
mobil:040 522 8638
e-post: styrelsen@afk.fi

Funktionärer: funktionaren@afk.fi

Labbmästare Henri Jalo
Timmerdammsvägen 1 E 36, 00640 Helsingfors
Tfn: 752 13 03 (hem), 040 510 47 83 (mobil)
e-post: labbmastare@afk.fi

Biträdande tävlingssekreterare, vice labbmästare Peter
Stenius
Gamla Åbo landsväg 5-7, 00320 Helsingfors
Tfn 772 5783 (jobbet), 050 381 2648 (mobil)

Kontaktperson för arkivet Pehr Snellman (se ovan)

Ansvarig för ungdomsverks.: Cecilia von Weymarn
Tfn 0504 821286, e-post: ungdom@afk.fi

Klubbvärd Lars Wernbom
Skarpskyttegatan 18 A 8, 00150 Helsingfors
Tfn: 666 113 (hem)

Cirkulärredaktör Christine Saarukka
Hamnholmsvägen 1 D 58, 00980 Helsingfors
Tfn: 040 722 38 49
e-post: cirkularet@afk.fi

Biträdande cirkulärredaktör Clas Feiring
Vargvägen 15 C, 00800 Helsingfors
Tfn: 755 33 24 (hem), 050 568 83 24 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

AFK:s labb: Tölögatan 52, 00250 Helsingfors, tfn 406 268

Labbokning: görs via AFK:s hemsida: www.afk.fi/aktuellt/

Labbnnyckelfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

Bankkonto: Aktia 405549-2154067

Ansökan om medlemskap: Mikael Albrecht (se ovan)

Adress-och medlemsfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

AFK:s webbsidor: www.afk.fi

E-postinfo: afk@afk.fi

AKTIVITETSKALENDER FÖR AFK T.O.M. MARS 2012

Aktivitet	Datum	Kl.	Plats	På programmet/Anmärkningar.
Bildcirkeln	To 16.2	18.00	Barnhemsgränd 1	Att göra en fotobok är roligt! Ta med egen om du har.
Digicirkeln	On 22.2	18.00	Labbet, Tölög.52	Plugins - tilläggsmoduler som fungerar tillsammans med bildbehandlingsprogram.
Månadsmöte	To 23.2	18.00	Barnhemsgränd 1	Månadens bild: "Nonfigurativt" för omanipulerade diapositiv samt temat "Kvinna", två påsiktsbilder per deltagare, färg eller svartvitt. Gäst och domare Bo-Erik Mannerström
Bildcirkeln	To 22.3	18.00	Barnhemsgränd 1	Ljuset har återvänt - ut och fota! Ta alltså kameran med.
Digicirkeln	On 28.3	18.00	Labbet, Tölög.52	Färghantering, printning.
Månadsmöte	To 29.3	18.00	Barnhemsgränd 1	Månadens Bild: Kommunikation. Påsiktsbilder. Gäst och domare: Liisa Söderlund från Kameraseura.

FOTOFESTIVAL I MARIEHAMN I OKTOBER

Det kan kännas väl tidigt att tala om hösten när våren inte ännu känns i luften ens, men det är bra att pricka in den **13-14.10** i kalendern redan nu i alla fall. Då arrangerar den aktiva fotoklubben Obscura igen en fotofestival i Mariehamn – och man lär kunna ansöka om stipendium från Svenska Kulturfonden för att delta! Det påstår i alla fall **Lena Wilson-Laajali**, den oförtröttliga Obscuriten.

Festivalen bjuder som vanligt på idel intressanta namn:

Heikki Willamo är absolut en av de främsta naturfotograferna i Finland. **Jens Assur**, Stockholm, är fotograf, filmare, författare, regissör och en av Sveriges ledande samtidsskildrare. **Jan Jörnmark**, Göteborg, är fotograf och docent och doktor i ekonomisk historia. Han har gett ut två böcker om övergivna platser. **Mats Alfredsson**, gatufotograf från Borås har ett genuint intresse av människor i alla åldrar och samhällsklasser. **Anna Ulmestrand**, är svensk macrofotograf med förkärlek för grafik, färg och symbolik.

Ett festivalpass för lördag söndag kostar för en fotoklubbmedlem 40 euro. Föreläsningarna och bildvisningarna av ovanstående fotografer kostar 15-30 euro.